

Beszámolók Izráel táborától

1. beszámoló

George A. Smith elder (1817–1875) a Tizenkét Apostol Kvórumából felidézett néhány olyan helyzetet, amellyel Izráel tábora szembesült az utazásuk során:

„Joseph próféta teljes mértékben kivette részét az utazás fáradalmaiból. Azonfelül, hogy a tábor ellátásáról gondoskodott, és elnökölt felette, az idő túlnyomó részében gyalogolt,

és a hólyagos, vérző és fájó lábak neki is osztályrészül jutottak, amely természetes következménye volt a napi 40–65 kilométeres gyaloglásnak az év forró évszakában. De az egész út alatt egyszer sem ejtett ki egy zúgolódó szót vagy panaszt a száján, miközben a táborban a legtöbb ember neki panaszkodott a fájó lábujjairól, a hólyagos lábaik, a hosszú menetelések, a gyér élelmiszeradagok, a silány minőségű kenyér, a rossz [kukoricakenyér], a [romlott] vaj, a rosszízű méz, a kukacos szalonna, sajt és egyebek miatt. [...] Mi voltunk Sion tábora, mégis sokunk nem imádkozott, meggondolatlan, gondatlan, elővigyázatlan, ostoba vagy ördögi volt, és mi nem is tudtunk róla. Josephnek türelmesnek kellett lennie velünk, és úgy kellett tanítania minket, mint a gyermekeket. Sokan voltak azonban a táborban, akik soha nem zúgolódtak, és akik mindig készek és hajlandóak voltak megtenni, amit vezetőnk kívánt.” (George A. Smith, in *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* [2007]. 303.)

- Mit gondolsz, miért reagáltak a tábor tagjai ennyire eltérően ugyanazokra a körülményekre?
- Mi segíthet nekünk derűlátónak lenni, amikor nehézségeket tapasztalunk meg a Szabadító követésére tett kísérleteink során?

2. beszámoló

Olvasd el a Tan és szövetségek 103:20-at és a következő kijelentést Heber C. Kimball elnöktől (1801–1868) az Első Elnökségből:

„Annak ellenére, hogy ellenségeink folyamatosan erőszakkal fenyegetőztek, nem féltünk, és nem is tévóváztunk utazásunk folytatásában, mert Isten velünk volt, és angyalai előttünk mentek, és kis csapatunk hite rendületlenül maradt. Tudjuk, hogy angyalok voltak a kísérőink, mert láttuk őket.” (Heber C. Kimball, in *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* [2007]. 303.)

- Szerinted milyen hatással lett volna rád ez az áldás, ha Izráel táborának a tagja lettél volna?
- Milyen módokon segít az Úr a követőinek nehéz dolgokat megtenni napjainkban?

3. beszámoló

Amikor Izráel tábora csupán egy napi útra volt Jackson megyétől, öt fegyveres férfi ment oda hozzájuk. A férfiak azzal kérkedtek, hogy több mint háromszáz másik ember is úton van, hogy megtámadják a tábort. Miközben a tábor tagjai megbeszélték, hogy mit tegyenek, Joseph Smith próféta azt mondta: „álljunk mozdulatlanul..., hogy meglássuk Isten szabadítását”.

Húsz perccel később heves zivatar söpört végig a táboron. A vihar jelentős mértékben felduzzasztotta a közeli folyó vizét, megakadályozva, hogy ellenségeik átkeljenek rajta és megtámadják őket. Izráel táborának számos tagja talált menedéket egy közeli kis templomban. Egy pillanattal később az elázott Joseph Smith belépett a templomba, és így kiáltott fel: „Isten van ebben a viharban!”

A vihar utáni reggelen a tábor tagjai azt találták, hogy sátraik és felszerelésük elázott és szanaszét hevert, de senki nem támadta meg őket (idévezve és összefoglalva innen: *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* [2018], 203–204).

- Ha Izráel táborának a tagja lettél volna, hogyan befolyásolhatta volna ez az élmény a Joseph Smith prófétával kapcsolatos érzéseidet?
- Mit taníthat neked ez az élmény Istenről az életed nehéz pillanataiban?